

Zöld utak, függőleges erdők és életre szóló barátságok

Olaszországban jártak a magyar diákok

Hogyan lehet a száraz elméletből lüktető, hús-vér tapasztalat? Erre mutatott zseniális példát az a nemzetközi mobilitási program, amelynek keretében solymári diákok merülhettek el a fenntarthatóság, az ökoturizmus és a kulturális örökségvédelem világában. A diákok nemcsak az iskolapadot koptatták, de megismerhették Észak-Olaszország leglenyűgözőbb tájait, miközben helyi családoknál élve első kézből tapasztalhatták meg az olasz vendégszeretetet.

Ismerős arcok, közös küldetés

A repülőtérre megérkezve a diákok már ismerősként üdvözölhették egymást. A barátságok még ősszel köttettek, amikor az olasz tanulók egy hetet töltöttek iskolánkban és a fogadó családoknál. Mivel azóta is folyamatosan tartották a kapcsolatot, a megérkezés pillanatát nem a feszültség, hanem a viszontlátás öröme határozta meg. Az olasz diákok nagy szeretettel fogadták társaikat, és ezzel megkezdődött a közös munka.

A kreatív csapatfeladatok és interaktív játékok hamar megteremtették a programra végig jellemző remek hangulatot, amely mögött azonban komoly tartalom és sok munka rejtett.

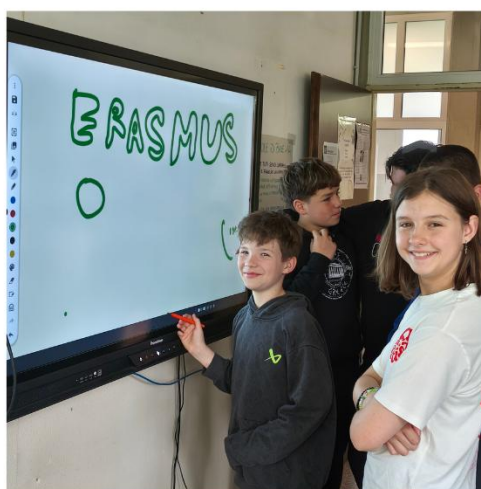

Volta-elem a Como-tónál

A program 2. napja az aktív és tudatos turizmusról szólt. A csoport a festői Como-tóhoz utazott, hogy végigjárja a híres Green Way (Zöld Út) gyalogos útvonalat Colosso és Tremezzo között. A „hagyj nyomot nélkül” (Leave No Trace) elveit követve a diákok nemcsak túráztak és piknikeztek, de egy kihelyezett tanóra keretében a Volta múzeumba is ellátogattak. Itt Como híres szülöttje, Alessandro Volta munkássága előtt tisztelegve, angol nyelvű leírás alapján saját kezűleg készítették működő akkumulátort (Volta-féle oszlopot).

Matektól a fair play-ig

Szerda délelőtt az olasz iskolai hétköznapiakba nyertek betekintést, mikor társaikkal részt vehettek a különböző tanítási órákon. A rendhagyó matematikaórán csoportmunkában mélyítették el a Pitagorasz-tételt, majd a természetismeret órán az élelmiszergyártás elképesztő vízigényével szembesültek. A délután az ENSZ Agenda 30 programjának jegyében telt, ahol egy gigantikus közös falfestményt (Muralt) alkottak az iskola falára, és közös társasjátékok segítségével beszéltek át a célkitűzéseket. A napot a sport koronázta meg: a diákok kölcsönösen megtanították egymásnak nemzeti játékaikat – az olaszok a Tchoukballt, a magyarok a Météát –, miközben a pályán a tiszta játék, a fair play dominált.

Milánó: Ahol a jövő és a múlt találkozik

Csütörtökön a csoport Milánó felé vette az irányt, hogy a metropolisz zöld innovációit tanulmányozza. A modern negyedben közelebbről is megvizsgálták, hogyan integrálható a modern építészet a természet megőrzésével. A diákok élőben csodálhatták meg a világhírű *Bosco Verticale* (Függőleges Erdő) lakóházakat és a csodálatos virágos parkokat, majd részt vehettek két előadáson, ahol a fiatalok megismerték a hátrányos helyzetű közösségeket sporttal segítő Slums Dunk projektet, majd látogatást tettek az Emergency Center nemzetközi humanitárius szervezet központjában, ahol a háborús zónákban nyújtott segítség fontosságáról hallgattak megrendítő előadást. A sűrű napot a milánói dóm (Duomo) tetőteraszáról nyíló pazar kilátás és a Navigli negyed hangulatos utcái zárták.

Útravaló a jövőre

A pénteki zárónapon a diákok ismét tanórákon vettek részt ahol például a műanyagszennyezés krízisére és a fenntartható divat kihívásairól tanultak, amelyet egy rövid kirándulás követett, ahol az olasz-magyar vegyescsapatok egy izgalmas öko-kincskereső játékon tették próbára tudásukat.

A hetet egy ünnepélyes közös vacsora zárta, ahol a diákok a meghívott szülők és tanárok előtt, prezentációk formájában mutatták be az Erasmus+ program során szerzett élményeiket és a megszerzett ismereteket. A pizza-partyt közös tánc és éneklés követte, hiszen a programban résztvevő egyik diák édesapja ismert zenész Olaszországban.

A szombati napot a gyerekek a fogadó családokkal töltötték, ami lehetőséget adott a személyes kötelékek még szorosabbra fűzésére és a közös élmények bensőséges lezárására. A repülőtéren aztán bebizonyosodott, hogy ez a hét sokkal több volt egy egyszerű tanulmányútnál: a búcsúzás pillanatai rendkívül nehezek és érzelmesek voltak. Nemcsak a diákok, de a szülők is mind eljöttek kikísérni a csoportot, így a terminál megtelt hálás ölelésekkel, könnyes szemekkel és azzal a reménnyel, hogy ezek a határokon átívelő barátságok még hosszú évekig megmaradnak majd.

Mit adott a diákoknak ez a program a feledhetetlen élményeken túl?

Mindenekelőtt rengeteg gyakorlati, élményszerű ismeretet a környezetvédelem és a fenntarthatóság terén. Emellett hatalmas ugrást jelentett a nyelvtanulásban: az angol nyelv végre elhagyta a tankönyvek kereteit, és valódi kommunikációs eszközzé vált – legyen szó prezentációkról, tanórai feladatokról vagy az olasz családokkal való mindennapi beszélgetésekről.

A megszokott környezetből való kilépés komoly önállóságra nevelte a diákokat, akik élesben tapasztalhatták meg, hogy képesek feltalálni magukat a világban. Végül, de egyáltalán nem utolsósorban pedig olyan értékes, határokon átívelő barátságokkal gazdagodtak, amelyek elkísérik őket a jövőben is.

Köszönjük a csoportunkat kísérő tanároknak, Burza Hajnalkának és Molnár Richárdnak-n, valamint a fogadóiskola tanárainak Stefania Porronak és Oscar Pedrettinek, fáradhatatlan, áldozatos munkáját! A projektet az Európai Bizottság támogatta, köszönjük az Erasmus+ programnak, hogy támogatása lehetővé tette, hogy diákjaink átélhessék ezeket a feledhetetlen élményeket.

